

Крім того, недостатня конкретизація повноважень органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері фізичної культури і спорту призводить до дублювання функцій або, навпаки, до їхнього ігнорування на місцевому рівні.

Ще однією проблемою є відсутність чітких механізмів фінансування спортивної інфраструктури та програм розвитку масового спорту. Законодавство не завжди забезпечує ефективні умови для залучення інвестицій, спонсорської допомоги чи державно-приватного партнерства.

Також варто звернути увагу на недостатню увагу до спорту серед осіб з інвалідністю, адаптивної фізичної культури та реабілітаційних програм. Незважаючи на наявність відповідних нормативних актів, їх імплементація на практиці залишається обмеженою.

Таким чином, для ефективної реалізації державної політики у сфері фізичної культури і спорту необхідним є оновлення та систематизація нормативно-правової бази, з урахуванням сучасних викликів, потреб суспільства та міжнародного досвіду.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Коструба А. В. Спортивний кодекс України: перспективи нормативної регламентації. *Lex Sportiva*. 2021. Вип. 2. С. 10-14.
2. Про фізичну культуру і спорт: Закон України від 24.12.1993 р. № 3808-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3808-12#Text>.
3. Про підтримку олімпійського, паралімпійського руху та спорту вищих досягнень в Україні: Закон України від 14.09.2000 р. № 1954-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1954-14#Text>.
4. Про антидопінгову діяльність у спорті: Закон України від 26.01.2022 р. № 2011-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2011-20#Text>.

УДК 342.9

Кравчук В. Л.

*викладач кафедри кримінального права та процесу,
Західноукраїнський національний університет*

Значення інформаційного забезпечення у формуванні системи адміністративного благоустрою держави

В умовах сучасного інформаційного суспільства ключову роль у забезпеченні ефективного функціонування держави відіграє інформація. Вона є основою для прийняття управлінських рішень, забезпечення прозорості влади, формування довіри громадян до державних інституцій. У свою чергу, адміністративний благоустрій держави передбачає організацію роботи органів влади, забезпечення порядку, розвиток інфраструктури та підвищення якості життя громадян.

Значення інформації в цьому контексті виходить за межі простого обміну даними. Вона стає стратегічним ресурсом, який впливає на ефективність

управлінських рішень, сприяє взаємодії між владою і суспільством, а також забезпечує стабільність у кризових ситуаціях.

На нашу думку, органи публічної адміністрації використовують інформацію з метою: прийняття управлінських рішень; контролю за виконанням рішень та дотриманням законності; підвищення прозорості діяльності та інформування громадськості; надання адміністративних послуг.

Для досягнення такої мети органи публічної адміністрації мають мати належне інформаційне забезпечення.

З цього приводу у своїй дисертаційній роботі Блінова Г. О. запропонувала під інформаційним забезпеченням органів публічної адміністрації розуміти забезпечений комплексом нормативно-правових, організаційно управлінських, науково-технічних заходів неперервний процес створення, використання, дослідження, зберігання, захисту, передавання, обробки, знищення інформації визначеного виду, якості, обсягу, структури, форми, за допомогою інформаційних систем, мереж, ресурсів та технологій, спрямований на задоволення інформаційних потреб і реалізацію інформаційних інтересів органів публічної адміністрації [1, с. 58].

Для ефективного використання інформації в забезпеченні виконання своїх функцій органами публічної адміністрації широко застосовуються сучасні інформаційно-комунікативні технології (ІКТ), які, на думку Чернишової Л. О., та Новікової Л. В., охоплюють сукупність інформаційних та комунікаційних технічних засобів і методів збирання, оброблення й передавання даних для отримання інформації нової якості про стан об'єкта, процес, явище для створення (перетворення) нової інформації з метою її аналізу або поліпшеного сприйняття людиною та прийняття на її основі рішення про виконання певних дій [2, с. 15].

Роль інформації у формуванні адміністративного благоустрою держави можна розглядати через призму моделі функціонування публічного управління у вітчизняній структурі сучасних інформаційних комунікацій, що Доскалов І. С. та Ручинська Н. С. представили як систему, яка складається з таких елементів:

1. Сукупність інформаційних каналів як засобів передачі інформаційних повідомлень, їх накопичення та узагальнення для вирішення комплексних питань соціально-економічного характеру, формування самих каналів просування повідомлень з подальшою модернізацією комунікаційного процесу як всередині структур державного управління, так і при їх взаємодії з приватними організаціями та громадянами.

2. Розробка та реалізація заходів структурами адміністрування в залежності від змін у соціально-економічних процесах, тобто використання інформаційних засобів для фіксації інформації з подальшим використанням при розробці управлінських рішень.

3. Комплексний аналіз та узагальнення інформації різного характеру з метою створення спеціалізованих інформаційних масивів, кожен з яких присвячений певному колу питань публічного управління на державному, регіональному або місцевому рівні (дані масиви можуть бути пов'язані з вивченням громадської думки щодо окремих існуючих економічних проблем).

4. Розробка та прийняття управлінських рішень на основі аналізу зібраної інформації.

5. Забезпечення узгодженої та взаємозалежної діяльності всіх

повноважних структурних елементів органів управління при розробці управлінських рішень. У цьому аспекті необхідно обов'язково використовувати сукупність правових норм, які регулюють порядок діяльності органів публічного адміністрування з питань збирання та опрацювання необхідних інформаційних ресурсів [3, с. 113].

Гострі протистояння й війни сьогодення переходять в інформаційне поле, де перемагає не та держава, що залучає максимальну кількість фізичної зброї та значну за розміром армію військових, а та, що здатна протистояти інформаційним загрозам, попереджувати їх, впливати на інтерпретацію подій, формувати власні наративи, що відповідають стратегічним інтересам. Сьогодні, якщо держава не комунікує та не поширює власну точку зору, а також не формує власні наративи, то новини/інформацію в своїй інтерпретації, розповідь хтось за неї. А інформаційна грамотність, медіа освіченість та критичне мислення є актуальними питаннями національної безпеки держави [4, с. 242].

Отже, інформація є важливим ресурсом у формуванні адміністративного благоустрою держави. Її грамотне використання сприяє підвищенню ефективності державного управління, розвитку довіри до влади та покращенню якості життя громадян. Разом із тим, сучасні виклики, такі як дезінформація та кібератаки, вимагають активних дій з боку держави для забезпечення інформаційної безпеки та стабільності.

Формування ефективної інформаційної політики є необхідною умовою для побудови стійкого та прозорого державного управління, здатного реагувати на виклики сучасного світу.

ЛІТЕРАТУРА:

- 1.Блінова Г. О. Адміністративно-правові засади інформаційного забезпечення органів публічної адміністрації в Україні: актуальні питання теорії та практики. URL: http://phd.znu.edu.ua/page/dis/07_2019/Blinova.pdf. 545 с.
- 2.Чернишова Л. О., Новікова Л. В. Світовий ринок інформаційно-комунікаційних технологій: тенденції та перспективи розвитку. *Підприємництво та інновації*. 2021. Випуск 16. С. 15-19.
- 3.Доскалов І. С., Ручинська Н. С. Зарубіжний та вітчизняний досвід функціонування системи публічного управління в умовах становлення інформаційного суспільства. *Інвестиції: практика та досвід*. 2021. № 21. С. 111-115.
- 4.Бугар А. Деякі аспекти формування іміджу країни в інформаційному просторі. *European political and law discoourse*. 2020. Volume 7. С. 240-249.